

I

(Zakonodajni akti)

UREDBE

UREDBA (EU) 2016/2336 EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne 14. decembra 2016

o določitvi posebnih pogojev za ribolov globokomorskih staležev v severovzhodnem Atlantiku in določb o ribolovu v mednarodnih vodah severovzhodnega Atlantika ter razveljavitvi Uredbe Sveta (ES) št. 2347/2002

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 43(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Skladno z Uredbo (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁾ morajo biti ribolovne dejavnosti okoljsko dolgoročno trajnostne, upravljati pa jih je treba na način, skladen s cilji doseganja gospodarskih in socialnih koristi ter koristi zaposlovanja ter prispevanja k zanesljivi preskrbi s hrano. Skupna ribiška politika bi morala k upravljanju ribištva pristopati previdnostno in ekosistemsko ter na ta način skrbeti za kar največje zmanjšanje negativnih vplivov ribolovnih dejavnosti na morski ekosistem ter skušati zagotavljati, da se stanje morskega okolja zaradi ribolovnih dejavnosti ne bo slabšalo. V tej zvezi so še zlasti pomembni tudi člen 2(2) ter členi 7, 20 in 22 navedene uredbe.
- (2) Unija je zavezana k izvajanju resolucij, ki jih je sprejela Generalna skupščina Združenih narodov, zlasti resolucij 61/105 in 64/72, v katerih so države in regionalne organizacije za upravljanje ribištva pozvane, naj zagotovijo varstvo občutljivih globokomorskih ekosistemov pred vplivom orodij za pridneni ribolov ter trajnostno izkoriščanje globokomorskih staležev rib.

⁽¹⁾ UL C 133, 9.5.2013, str. 41.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 10. decembra 2013 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in stališče Sveta v prvi obravnavi z dne 18. oktobra 2016 (UL C 433, 23.11.2016, str. 1). Stališče Evropskega parlamenta z dne 13. decembra 2016 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽³⁾ Uredba (EU) št. 1380/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. decembra 2013 o skupni ribiški politiki in o spremembi uredb Sveta (ES) št. 1954/2003 in (ES) št. 1224/2009 ter razveljavitvi uredb Sveta (ES) št. 2371/2002 in (ES) št. 639/2004 ter Sklepa Sveta 2004/585/ES (UL L 354, 28.12.2013, str. 22).

- (3) Komisija je ocenila Uredbo Sveta (ES) št. 2347/2002 ⁽¹⁾ in ugotovila zlasti to, da je bila zadevna flota preobsežna, da v zvezi z nadzorom v določenih pristaniščih in programi vzorčenja ni bilo zadostnih usmeritev ter da je bila kakovost poročanja držav članic o obsegu navora preveč spremenljiva. Poleg tega je Komisija v svoji oceni ugotovila tudi, da določitev zgornje meje zmogljivosti, ki se uporablja od leta 2002 in ustreza skupni zmogljivosti vseh plovil, ki so ulovila več kot deset ton katere koli mešanice globokomorskih vrst v katerem koli letu med 1998 in 2000, ni imela znatnejšega pozitivnega učinka. Režim zgornje meje zmogljivosti bi bilo zato treba posodobiti v sklopu ukrepov za odpravo pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene v navedeni uredbi.
- (4) Da bi vzdrževali potrebno zmanjševanje ribolovne zmogljivosti na področju globokomorskega ribolova ter da bi pridobili celovitejše informacije o globokomorskih ribolovnih dejavnostih in njihovem vplivu na morsko okolje, bi bilo treba določiti, da je za ribolov globokomorskih vrst potrebno dovoljenje za ribolov. Vsako vlogo za dovoljenje za ribolov bi bilo treba opremiti s podrobnim opisom načrtov glede ribolovnega območja, vključno s podobmočji, sektorji in podsektorji Mednarodnega sveta za raziskovanje morja (ICES) in Odbora za ribištvo za vzhodni srednji Atlantik (CECAF), ob tem pa tudi podrobnim opisom vrste orodja, načrtov glede globinskega razpona, pogostosti in trajanja ribolovne dejavnosti ter z imeni zadevnih globokomorskih vrst.

Sistem dovoljenj za ribolov bi moral prispevati tudi k omejevanju zmogljivosti plovil, ki se lahko potegujejo za ribolov globokomorskih vrst. Da bi ukrepe upravljanja lahko usmerili na tisti del flote, ki je za globokomorski ribolov najpomembnejši, bi bilo treba dovoljenja za ribolov izdajati glede na to, ali se nanašajo na ciljni ulov ali prilov. Vendar uresničevanje obveznosti iztovarjanja ulova, uvedene z Uredbo (EU) št. 1380/2013, plovilom, ki ulovijo manjšo količino globokomorskih vrst in trenutno ne potrebujejo dovoljenja za globokomorski ribolov, ne bi smelo preprečevati nadaljevanja njihovih tradicionalnih ribolovnih dejavnosti.

- (5) Imetniki dovoljenja za ribolov, na podlagi katerega lahko lovijo globokomorske vrste, bi morali sodelovati pri znanstvenoraziskovalnih dejavnostih z namenom izboljševanja ocenjevanja globokomorskih staležev in preučevanja globokomorskih ekosistemov.
- (6) Za nadaljnje izboljšanje zaščite morskega okolja je primerno, da se ciljno usmerjene ribolovne dejavnosti dopustijo le na območjih, kjer so globokomorske ribolovne dejavnosti potekale v referenčnem obdobju 2009–2011. Vendar pa bi morala ribiška plovila, ki merijo na globokomorske vrste, imeti možnost, da za namene izvajanja eksplorativnega ribištva lovijo tudi izven obstoječega ribolovnega območja, pod pogojem, da po oceni učinka, izvedeni v skladu s smernicami Organizacije za prehrano in kmetijstvo (FAO), ni znatnega tveganja, da bi razširitev ribolovnega območja negativno vplivala na občutljive morske ekosisteme.
- (7) Globokomorski ribolov s pridnenimi vlečnimi mrežami ogroža občutljive morske ekosisteme bolj kot ribolov z različnimi drugimi orodji, ki se uporabljajo, in stopnje nenamerne ulova globokomorskih vrst so pri njem najvišje. Da bi negativne posledice takšnih globokomorskih ribolovnih dejavnosti za morske ekosisteme zmanjšali na najmanjšo mero, bi bilo treba ribolov s pridnenimi vlečnimi mrežami omejiti na določeno globino vode, za ribolov s pridnenim orodjem pa postaviti posebne zahteve v zvezi z varstvom občutljivih morskih ekosistemov. Nadalje bi bilo treba po 13. januarju 2021 oceniti uporabo pridnjenega orodja. Poleg tega za uporabo pridnjenih zabodnih mrež pri globokomorskem ribolovu sedaj veljajo omejitve iz Uredbe Sveta (ES) št. 1288/2009 ⁽²⁾.
- (8) Da bi ublažili potencialne škodljive posledice uporabe pridnjenih vlečnih mrež, je primerno, da se ribolov s pridnenimi vlečnimi mrežami dovoli samo do globine 800 metrov. Ta omejitev temelji na obstoječih prostovoljnih ukrepih na pobudo zadevne panoge, ki veljajo v vodah Unije, in upošteva posebnosti globokomorskega ribolova v vodah Unije.
- (9) Da bi negativne posledice ribolovnih dejavnosti v globokem morju za občutljive morske ekosisteme zmanjšali na najmanjšo mero, je primerno, da se z določitvijo niza ukrepov skuša doseči, da bi bilo odkritij takšnih ekosistemov čim manj. Zlasti bi bilo treba ob odkritju občutljivega morskega ekosistema uporabiti pravilo premika in obveznost poročanja. Poleg tega bi bilo treba sestaviti seznam območij, kjer so občutljivi morski ekosistemi ali pa se lahko pojavijo in na katerih je ribolov s pridnenim orodjem prepovedan.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 2347/2002 z dne 16. decembra 2002 o določitvi posebnih pogojev dostopa in z njimi povezanih pravil za ribolov globokomorskih staležev (UL L 351 28.12.2002, str. 6).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1288/2009 z dne 27. novembra 2009 o uvedbi prehodnih tehničnih ukrepov za obdobje od 1. januarja 2010 do 30. junija 2011 (UL L 347, 24.12.2009, str. 6).

- (10) Ker je biološke informacije najboljše zbirati s pomočjo usklajenih standardov zbiranja podatkov, je treba zbiranje podatkov o globokomorskih ribiških dejavnostih vključiti v splošen okvir za zbiranje znanstvenih podatkov, pri čemer je treba zagotoviti predložitev dodatnih informacij, potrebnih za razumevanje dinamike ribiškega sektorja. Financiranje za zbiranje podatkov na podlagi te uredbe je na voljo pod pogoji in v skladu z načeli o okviru za zbiranje podatkov, določenimi v Uredbi Sveta (ES) št. 199/2008 ⁽¹⁾.
- (11) Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 ⁽²⁾ določa strožje zahteve glede nadzora in izvrševanja, ki veljajo v specifičnih okoliščinah. Ribolov globokomorskih vrst, ki so že po svoji naravi ogrožene zaradi ribolova, bi moral biti zato predmet še strožjega nadzora. Primerno je tudi, da se opredelijo konkretne kršitve pravil skupne ribiške politike, ki bi morale imeti za posledico odvzem dovoljenja za ribolov.
- (12) Konvencija o prihodnjem večstranskem sodelovanju ribištev severovzhodnega Atlantika je bila odobrena s Sklepom Sveta 81/608/EGS ⁽³⁾ in je začela veljati 17. marca 1982. Navedena konvencija zagotavlja ustrezen okvir za večstransko sodelovanje pri učinkovitem ohranjanju in upravljanju ribolovnih virov v mednarodnih vodah severovzhodnega Atlantika. Ukrepi upravljanja, ki jih je sprejela Komisija za ribištvo severovzhodnega Atlantika (NEAFC), zajemajo poseben sistem ukrepov za varstvo občutljivih morskih ekosistemov na upravnem območju NEAFC. Da pa bi zagotovili kontinuiteto sedanjega načina delovanja za plovila Unije v vodah NEAFC, bi se morala veljavna pravila, določena v Uredbi (ES) št. 2347/2002 v zvezi z dovoljenjem za globokomorski ribolov, določenimi pristanišči in posredovanjem informacij s strani držav članic, za globokomorske ribolovne dejavnosti v upravnem območju NEAFC uporabljati še naprej. Poleg tega je v prid nadaljnjemu izboljševanju znanstvenega poznavanja teh staležev – in ker veljavni ukrepi NEAFC ne obravnavajo prisotnosti opazovalcev – primerno, da se na vseh območjih Severnega morja in CECAF, kjer poteka ribolov globokomorskih vrst, določi enako močna prisotnost opazovalcev.
- (13) Na Komisijo bi bilo treba prenesti pooblastilo, da v skladu s členom 290 Pogodbe o delovanju Evropske unije sprejme akte v zvezi s spreminjanjem seznama indikatorskih vrst za občutljive morske ekosisteme iz Priloge III zaradi njegove prilagoditve najnovejšim znanstvenim mnenjem. Zlasti je pomembno, da se Komisija pri svojem pripravljalnem delu ustrezno posvetuje, vključno na ravni strokovnjakov, in da se ta posvetovanja izvedejo v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje ⁽⁴⁾. Za zagotovitev enakopravnega sodelovanja pri pripravi delegiranih aktov Evropski parlament in Svet zlasti prejmeta vse dokumente sočasno s strokovnjaki iz držav članic, njuni strokovnjaki pa se sistematično lahko udeležujejo sestankov strokovnih skupin Komisije, ki zadevajo pripravo delegiranih aktov.
- (14) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe v zvezi z določitvijo obstoječih ribolovnih območij ter določitvijo in prilagoditvijo seznama območij z znano ali verjetno prisotnostjo občutljivih morskih ekosistemov bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽⁵⁾.
- (15) Za zagotovitev enotnih pogojev izvajanja te uredbe v zvezi z odobravanjem eksplorativnega globokomorskega ribištva in v zvezi s prilagoditvijo določanja obstoječih območij globokomorskega ribolova z namenom vključitve lokacij ribolovnih dejavnosti, ki se izvajajo v skladu z dovoljenjem za ribolov, izdanim v skladu s to uredbo, bi bilo treba na Komisijo prenesti izvedbena pooblastila. Ta pooblastila bi bilo treba izvajati brez uporabe Uredbe (EU) št. 182/2011.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 199/2008 z dne 25. februarja 2008 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za zbiranje, upravljanje in uporabo podatkov v sektorju ribištva in podporo znanstvenemu svetovanju v zvezi s skupno ribiško politiko (UL L 60, 5.3.2008, str. 1).

⁽²⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1224/2009 z dne 20. novembra 2009 o vzpostavitvi nadzornega sistema Skupnosti za zagotavljanje skladnosti s pravili skupne ribiške politike, o spremembi uredb (ES) št. 847/96, (ES) št. 2371/2002, (ES) št. 811/2004, (ES) št. 768/2005, (ES) št. 2115/2005, (ES) št. 2166/2005, (ES) št. 388/2006, (ES) št. 509/2007, (ES) št. 676/2007, (ES) št. 1098/2007, (ES) št. 1300/2008, (ES) št. 1342/2008 in razveljavitvi uredb (EGS) št. 2847/93, (ES) št. 1627/94 in (ES) št. 1966/2006 (UL L 343, 22.12.2009, str. 1).

⁽³⁾ Sklep Sveta 81/608/EGS z dne 13. julija 1981 o sklenitvi Konvencije o prihodnjem večstranskem sodelovanju ribištev severovzhodnega Atlantika (UL L 227, 12.8.1981, str. 21).

⁽⁴⁾ UL L 123, 12.5.2016, str. 1.

⁽⁵⁾ Uredba (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije (UL L 55, 28.2.2011, str. 13).

- (16) Zato je treba vzpostaviti nova pravila za urejanje ribolova globokomorskih staležev v vodah Unije in mednarodnih vodah severovzhodnega Atlantika na območju pristojnosti CECAF –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Cilji

Ta uredba prispeva k doseganju ciljev iz člena 2 Uredbe (EU) št. 1380/2013 glede globokomorskih vrst in habitatov. Poleg tega je usmerjena v:

- (a) izboljšanje znanstvenega poznavanja globokomorskih vrst in njihovih habitatov;
- (b) preprečevanje znatnejših škodljivih vplivov globokomorskega ribištva na občutljive morske ekosisteme in zagotavljanje dolgoročnega ohranjanja globokomorskih staležev rib;
- (c) skrb za skladnost ukrepov Unije za trajnostno upravljanje globokomorskih staležev rib z resolucijami generalne skupščine ZN, zlasti resolucijama 61/105 in 64/72.

Člen 2

Področje uporabe

1. Ta uredba se uporablja za ribolovne dejavnosti ali načrtovane ribolovne dejavnosti v naslednjih vodah:
 - (a) za ribiška plovila Unije in ribiška plovila tretjih držav v severnomorskih vodah Unije, v severozahodnih vodah in jugozahodnih vodah ter v vodah Unije območja ICES IIa;
 - (b) za ribiška plovila Unije v mednarodnih vodah območij CECAF 34.1.1, 34.1.2 in 34.2.
2. Odstavek 1 tega člena ne vpliva na člen 16(5).

Člen 3

Predmet urejanja

1. Ta uredba se uporablja za vrste, ki se pojavljajo v globokomorskih vodah in za katere je značilna kombinacija naslednjih bioloških dejavnikov: doseganje zrelosti pri sorazmerno visoki starosti, počasna rast, dolga življenjska doba, nizka stopnja naravne umrljivosti, nestalni populacijski prirast zaporednih letnikov in ne nujno vsakoletno drstenje (v nadaljnjem besedilu: globokomorske vrste).
2. Za namene te uredbe so globokomorske vrste in med njimi tudi najbolj občutljive vrste navedene v Prilogi I.

Člen 4

Opredelitev pojmov

1. V tej uredbi se uporabljajo opredelitve iz člena 4 Uredbe (EU) št. 1380/2013 in člena 2 Uredbe Sveta (ES) št. 734/2008 ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 734/2008 z dne 15. julija 2008 o varstvu občutljivih morskih ekosistemov na odprtem morju pred škodljivimi vplivi orodja za pridneni ribolov (UL L 201, 30.7.2008, str. 8).

2. Poleg tega se uporabljajo naslednje opredelitve:
- (a) „območja ICES“ pomeni območja, opredeljena v Uredbi (ES) št. 218/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾;
 - (b) „območja CECAF“ pomeni območja, opredeljena v Uredbi (ES) št. 216/2009 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽²⁾;
 - (c) „upravno območje NEAFC“ pomeni vode, za katere se uporablja Konvencija o prihodnjem večstranskem sodelovanju ribištev severovzhodnega Atlantika in ki ležijo zunaj voda pod ribolovno pristojnostjo pogodbenic Konvencije;
 - (d) „najobčutljivejše vrste“ pomeni globokomorske vrste, navedene v tretjem stolpcu („Najobčutljivejše (x)“) tabele iz Priloge I;
 - (e) „ribiška dejavnost“ pomeni ribolovne dejavnosti, ki so usmerjene na določene vrste na določenem območju z določenim orodjem;
 - (f) „globokomorska ribiška dejavnost“ pomeni ribiško dejavnost, usmerjeno na globokomorske vrste v skladu z navedbami iz člena 5(2);
 - (g) „center za spremljanje ribištva“ pomeni operativni center, ki ga ustanovi država članica zastave ter je opremljen z računalniško strojno in programsko opremo, ki omogoča samodejno sprejemanje, obdelavo in elektronski prenos podatkov;
 - (h) „odkritje“ pomeni ulov tolikšnih količin indikatorskih vrst za občutljive morske ekosisteme, ki presegajo pragove iz Priloge IV;
 - (i) „nenamerni ulov“ pomeni naključni ulov morskih organizmov, ki jih je treba na podlagi člena 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013 iztovoriti in odšteti od kvot, bodisi ker so pod najmanjšo referenčno velikostjo ohranjanja ali ker presegajo dovoljene količine iz pravil o sestavi ulova in o prilovu;
 - (j) „indikatorske vrste za občutljive morske ekosisteme“ pomeni tiste vrste, ki so uvrščene v Prilogo III;
 - (k) „obstoječa globokomorska ribolovna območja“ pomeni del območja iz točke (a) člena 2(1), v katerem se globokomorske ribolovne dejavnosti odvijajo že od nekdaj in ki je določen v skladu s členom 7.

Člen 5

Dovoljenja za ribolov

1. Za ribolovne dejavnosti, ki so usmerjene na globokomorske vrste, je treba pridobiti dovoljenje za ribolov (v nadaljnjem besedilu: usmerjeno dovoljenje za ribolov). V usmerjenem dovoljenju za ribolov je navedeno, na katere globokomorske vrste sme plovilo meriti.

2. Za namene odstavka 1 velja, da ribiško plovilo, ki izvaja ribolovno dejavnost, meri na globokomorske vrste tedaj, ko njegova sporočila o ulovu (v ladijskem dnevniku, deklaracijah o iztovarjanju, obvestilih o prodaji ali podobnih dokumentih) v zadevnem koledarskem letu zadevajo vsaj 8 % globokomorskih vrst na katero koli ribolovno pot.

Vendar to ne velja za ribiška plovila, za katera je v zadevnem koledarskem letu iz zapisov v zvezi z globokomorskimi vrstami razvidno, da niso dosegla deset ton. Ta pododstavek ne vpliva na odstavek 6.

3. Za ribolovne dejavnosti, pri katerih ribiška plovila kljub temu, da ne merijo na globokomorske vrste, kot prilov zajamejo tudi globokomorske vrste, je treba pridobiti ustrezno dovoljenje za ribolov (v nadaljnjem besedilu: dovoljenje za prilov). V dovoljenju za prilov je navedeno, s katerimi globokomorskimi vrstami se utegne plovilo srečati kot s prilovom, ko meri na druge vrste.

⁽¹⁾ Uredba (ES) št. 218/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o predložitvi statističnih podatkov o nominalnem ulovu držav članic, ki ribarijo v severovzhodnem Atlantiku (UL L 87, 31.3.2009, str. 70).

⁽²⁾ Uredba (ES) št. 216/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2009 o predložitvi statističnih podatkov o nominalnem ulovu držav članic, ki lovijo na določenih območjih izven severnega Atlantika (UL L 87, 31.3.2009, str. 1).

4. V elektronski zbirki podatkov iz člena 116 Uredbe (ES) št. 1224/2009 mora biti mogoče jasno razločevati, za katero vrsto dovoljenja za ribolov iz odstavkov 1 oziroma 3 tega člena gre.
5. Ribiškim plovilom, ki nimajo nobenega dovoljenja za ribolov na podlagi tega člena, je prepovedan ribolov globokomorskih vrst nad 100 kg na ribolovno pot. Če takšna plovila ulovijo več kot 100 kg globokomorskih vrst, se ta ulov ne obdrži na krovu, pretovori oziroma iztovori, razen nenamernega ulova globokomorskih vrst, za katere velja obveznost iztovarjanja iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013, ki se iztovori in upošteva pri kvoti.
6. Ribiško plovilo, ki ima dovoljenje za prilov in dostop do kvote za prilov globokomorskih vrst, ki prag deset ton iz odstavka 2 tega člena preseže za največ 15 %, se ne obravnava, kot da meri na globokomorske vrste. Ta ulov iztovori in upošteva pri kvoti. Nenamerni ulov globokomorskih vrst, za katere velja obveznost iztovarjanja iz člena 15 Uredbe (EU) št. 1380/2013, se iztovori in upošteva pri kvoti.
7. Ta uredba se smiselno uporablja za izdajanje dovoljenj za ribolov za ribiška plovila tretjih držav v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1006/2008 ⁽¹⁾.

Člen 6

Upravljanje zmogljivosti

1. Skupna ribolovna zmogljivost, merjena kot bruto tonaža in v kilovatih, vseh ribiških plovil Unije z usmerjenim dovoljenjem za ribolov, ki ga izda država članica, nikdar ne sme preseči skupne ribolovne zmogljivosti plovil zadevne države članice v obdobju 2009–2011, pri čemer se upošteva leto, v katerem je bila ustrezna številka višja:
- (a) ki so ulovila deset ton ali več globokomorskih vrst v katerem koli od treh koledarskih let v obdobju 2009–2011, pri čemer se upošteva leto, v katerem je bila ustrezna številka višja; ter
- (b) ki so registrirana v kateri koli od najbolj oddaljenih regij v smislu člena 349 PDEU zadevne države članice in ko ulov globokomorskih vrst vsakega takšnega plovila v katerem koli od treh koledarskih let v obdobju 2009–2011 predstavlja vsaj 10 % njihovega celotnega letnega ulova, pri čemer se upošteva leto, v katerem je bila ustrezna številka višja.
2. Z odstopanjem od točke (a) odstavka 1 velja, da v primeru, ko so bile državi članici ribolovne možnosti za vrste s seznama iz Priloge I dodeljene pred 12. januarjem 2017, vendar pa njena plovila v nobenem od referenčnih let niso ulovila deset ton globokomorskih vrst ali več, skupna ribolovna zmogljivost zadevne države članice nikdar ne sme preseči skupne ribolovne zmogljivosti njenih plovil v katerem koli od treh zadnjih let, v katerem je vsaj eno njeno plovilo ulovilo deset ton ali več globokomorskih vrst, pri čemer se upošteva leto, v katerem je bila ustrezna številka višja.

Člen 7

Obstoječa območja globokomorskega ribolova

1. Do 13. julija 2017 države članice, katerih plovilom so bila izdana dovoljenja za globokomorski ribolov v skladu s členom 3(1) Uredbe (ES) št. 2347/2002 in kadar se nanašajo na ribolovne dejavnosti plovil, ki vsako koledarsko leto ulovijo več kot deset ton, obvestijo Komisijo s pomočjo evidence sistemov spremljanja plovil ali, če teh evidenc ni na voljo, drugih ustreznih in preverljivih podatkov o lokacijah na globokomorske vrste usmerjenih ribolovnih dejavnosti teh plovil v referenčnih koledarskih letih 2009–2011.

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1006/2008 z dne 29. septembra 2008 o dovoljenjih za ribolovne dejavnosti ribiških plovil Skupnosti zunaj voda Skupnosti in dostopu plovil tretjih držav do voda Skupnosti ter o spremembi uredb (EGS) št. 2847/93 in (ES) št. 1627/94 in o razveljavitvi Uredbe (ES) št. 3317/94 (UL L 286, 29.10.2008, str. 33).

2. Na podlagi informacij iz odstavka 1 ter na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih in tehničnih informacij, Komisija do 13. januarja 2018 z izvedbenimi akti določi obstoječa območja globokomorskega ribolova. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 18.

Člen 8

Splošne zahteve v zvezi z vlogo za dovoljenje za ribolov

1. Vsaki vlogi za dovoljenje za ribolov se priloži podroben opis območja, na katerem namerava ribiško plovilo izvajati ribolovne dejavnosti, vrsta orodja, razpon globine, na kateri se bodo dejavnosti izvajale, načrtovana pogostost in trajanje ribolovne dejavnosti ter imena zadevnih globokomorskih vrst.
2. Usmerjena dovoljenja za ribolov se izdajo samo za ribolovne dejavnosti v okviru obstoječih območij globokomorskega ribolova.
3. Z odstopanjem od odstavka 2 tega člena in do določitve obstoječih območij globokomorskega ribolova v skladu s členom 7 se lahko izdajajo usmerjena dovoljenja za ribolov, pod pogojem, da ribiška plovila predložijo dokaze, da so izvajala globokomorsko ribiško dejavnost v obdobju najmanj treh let pred vložitvijo vloge za dovoljenje za ribolov. Takšno dovoljenje za ribolov se lahko izda samo za lokacije, kjer so se takšne ribolovne dejavnosti že izvajale.
4. Za ribolov s pridnenimi vlečnimi mrežami v globini pod 800 metri se dovoljenje za ribolov ne izda.
5. Z odstopanjem od odstavka 2 lahko država članica zaprosi za odobritev raziskovalnega ribolova na lokacijah zunaj obstoječih območij globokomorskega ribolova. Takšno prošnjo spremlja ocena učinka, opravljena v skladu s standardi iz mednarodnih smernic FAO za upravljanje globokomorskega ribolova na odprtih morjih iz leta 2008. Ob predložitvi takšne prošnje država članica navede predvideno trajanje raziskovalnega ribolova ter predvideno število udeleženih plovil in njihove zmogljivosti. Predlaga blažilne ukrepe za preprečevanje odkritij občutljivih morskih ekosistemov ali za njihovo učinkovito zaščito.
6. Komisija lahko po preučitvi informacij, ki jih predložijo države članice in na podlagi mnenja znanstvenega svetovalnega organa, z izvedbenimi akti odobri izvajanje raziskovalnega ribolova, za katerega je bilo zaproseno. Pri odobritvi lahko Komisija zlasti opredeli:
 - (a) območje raziskovalnega ribolova;
 - (b) največje dovoljeno število plovil in največjo zmogljivost;
 - (c) trajanje takšnega ribolova, ki ni daljše od enega leta in se lahko enkrat podaljša;
 - (d) najvišji odstotek celotnega dovoljenega ulova globokomorskih vrst, ki je dovoljen v raziskovalnem ribolovu, ter
 - (e) blažilne ukrepe, ki jih je treba spoštovati zaradi zaščite občutljivih morskih ekosistemov.
7. Da se zagotovi zbiranje reprezentativnih podatkov, primernih za ocenjevanje in upravljanje globokomorskih staležev rib in odkritij občutljivih morskih ekosistemov, se za vsako ribolovno dovoljenje, izdano v skladu z odstavkom 6, prvih 12 mesecev njegove veljavnosti na zadevnem plovilu zahteva prisotnost znanstvenih opazovalcev ali elektronske opreme za daljinsko spremljanje.
8. Na podlagi prošnje in informacij, ki jih predloži zadevna država članica, lahko Komisija z izvedbenimi akti prilagodi določitev obstoječih območij globokomorskega ribolova in jo razširi na lokacije ribolovnih dejavnosti, ki se izvajajo v skladu z dovoljenjem za ribolov, izdanim v skladu z odstavkoma 5 in 6 tega člena.

Člen 9

Posebne zahteve glede zaščite občutljivih morskih ekosistemov

1. Ta člen se uporablja za ribolovne operacije s pridnim orodjem pod globino 400 metrov.
2. Kadar pri opravljanju ribolovnih operacij količina indikatorskih vrst za občutljive morske ekosisteme, kakor so opredeljene v Prilogi III, ki je bila ulovljena med zadevno ribolovno operacijo, presega pragove, opredeljene v Prilogi IV, to pomeni, da je prišlo do odkritja občutljivega morskega ekosistema. Ribiško plovilo takoj preneha z ribolovom na zadevnem območju. Z ribolovom nadaljuje šele na nadomestnem območju, ki je vsaj pet navtičnih milj od območja, na katerem je bil odkrit občutljivi morski ekosistem.
3. Ribiško plovilo vsak odkrit občutljivi morski ekosistem takoj prijavi pristojnim nacionalnim organom, ti pa o tem nemudoma uradno obvestijo Komisijo.
4. Države članice uporabijo najboljše razpoložljive znanstvene in tehnične informacije, tudi biogeografske informacije in informacije iz odstavka 3, da določijo, kje je prisotnost občutljivih morskih ekosistemov znana ali verjetna. Poleg tega Komisija pozove pristojni znanstveni svetovalni organ, da vsako leto opravi oceno območij, na katerih je prisotnost občutljivih morskih ekosistemov znana ali verjetna.

Ta ocena se opravi v skladu z mednarodnimi smernicami FAO za upravljanje globokomorskega ribolova na odprtih morjih iz leta 2008, uporablja previdnostni pristop za upravljanje ribištva iz točke 8 člena 4(1) Uredbe (EU) št. 1380/2013 in je javno dostopna.

5. Kadar se na podlagi postopka iz odstavka 4 identificirajo območja, na katerih je prisotnost občutljivih morskih ekosistemov znana ali verjetna, države članice in pristojni znanstveni svetovalni organ o tem pravočasno obvestijo Komisijo.
6. Komisija na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih in tehničnih informacij ter na podlagi ocen in ugotovitev držav članic in znanstvenega svetovalnega organa do 13. januarja 2018 sprejme izvedbene akte za namen določitve seznama območij, na katerih je prisotnost občutljivih morskih ekosistemov znana ali verjetna. Komisija vsako leto pregleda seznam na podlagi nasvetov Znanstvenega, tehničnega in gospodarskega odbora za ribištvo in ga po potrebi spremeni z izvedbenimi akti. Komisija lahko območje umakne s seznama, pod pogojem, da ugotovi, na podlagi ocene učinka in po posvetovanju s pristojnim znanstvenim svetovalnim organom, da obstajajo zadostni dokazi, ki kažejo, da niso prisotni občutljivi morski ekosistemi ali da so bili sprejeti ustrezni ukrepi za ohranjanje in upravljanje, ki zagotavljajo, da so preprečeni znatni škodljivi učinki na občutljive morske ekosisteme v navedenem območju. Ti izvedbeni akti se sprejmejo v skladu s postopkom pregleda iz člena 18.
7. Komisija lahko na podlagi najboljših razpoložljivih znanstvenih informacij pregleda indikatorske vrste za občutljive morske ekosisteme in je pooblaščen spreminiti seznam iz Priloge III z delegiranimi akti v skladu s členom 17.
8. Nove ocene učinka se zahtevajo, če se bistveno spremenijo tehnike, uporabljene za ribolov s pridnim orodjem, ali če se pojavijo novi znanstveni podatki o prisotnosti občutljivih morskih ekosistemov na določenem območju.
9. Na vseh območjih iz odstavka 6 je ribolov s pridnim orodjem prepovedan.

Člen 10

Uporaba posebnih določb o nadzoru

Za ribištvo in ribiške dejavnosti, ki jih zajema ta uredba, se prav tako uporabljajo določbe iz členov 7, 17, 42, 43 in 45, člena 84(1)(a), člena 95(3), člena 104(1), člena 105(3)(c), člena 107(1), člena 108(1) in člena 115(c) ter Priloga I k Uredbi (ES) št. 1224/2009, razen kadar je v tej uredbi določeno drugače.

*Člen 11***Določena pristanišča**

1. Države članice določijo pristanišča, v katerih se lahko iztovarja ali pretovarja več kot 100 kg globokomorskih vrst ali katere koli njihove mešanice. Države članice do 13. marca 2017 Komisiji posredujejo seznam določenih pristanišč.
2. Več kot 100 kg katere koli mešanice globokomorskih vrst se iztovori le v pristaniščih, ki so jih v skladu z odstavkom 1 določile države članice.

*Člen 12***Predhodno obveščanje**

Z odstopanjem od člena 17 Uredbe (ES) št. 1224/2009 kapitani vseh ribiških plovil Unije, ki nameravajo iztovoriti 100 kg globokomorskih vrst ali več, ne glede na dolžino ribiškega plovila, o tem obvestijo pristojni organ države članice zastave vsaj štiri ure pred predvidenim prihodom v pristanišče. Kapitan ali katera koli druga oseba, odgovorna za upravljanje plovil dolžine 12 metrov ali manj, obvesti pristojne organe vsaj eno uro pred predvidenim prihodom v pristanišče.

*Člen 13***Vnosi v ladijski dnevnik v globokih vodah**

1. Kadar se uporablja obveznost vodenja ladijskega dnevnika, kapitani ribiških plovil Unije, ki imajo dovoljenje v skladu s členom 5(1) ali (3), pri izvajanju globokomorske ribiške dejavnosti ali pri vsakem ribolovu na globini pod 400 metrov:
 - (a) v ladijskem dnevniku v tiskani obliki narišejo novo črto po vsakem izvleku, ali
 - (b) kadar se uporablja sistem elektronskega beleženja in poročanja, podatke ločeno beležijo po vsakem izvleku.
2. Kapitani ribiških plovil Unije v ladijski dnevnik zabeležijo tudi vse količine globokomorskih vrst, navedenih v Prilogi I, ulovljenih, obdržanih na krovu, pretovorjenih ali iztovorjenih v skladu s členom 5(5), in vse količine indikatorskih vrst za občutljive morske ekosisteme, navedene v Prilogi III, ki presegajo pragove iz Priloge IV, vključno s sestavo vrst in težo, ter poročajo o teh količinah pristojnim organom.

*Člen 14***Odvzem dovoljenja za ribolov**

Brez poseganja v člen 7(4) in člen 92 Uredbe (ES) št. 1224/2009 in v skladu s členom 90(1) navedene uredbe se dovoljenja za ribolov iz člena 5(1) in (3) te uredbe odvzamejo za vsaj dva meseca, in sicer v naslednjih primerih:

- (a) kadar niso izpolnjeni pogoji iz dovoljenja za ribolov v zvezi z omejitvami uporabe orodij, dovoljenimi območji za izvajanje dejavnosti ali omejitvami ulova pri vrstah, ki jih je dovoljeno loviti; ali
- (b) kadar znanstveni opazovalec ni sprejet na krov ali ni dovoljeno vzorčenje ulova za znanstvene namene, kakor je določeno v členu 16 te uredbe.

Člen 15

Pravila o zbiranju podatkov in poročanju

1. Brez poseganja v natančnejše določbe te uredbe se uporablja Uredba (ES) št. 199/2008.
2. Pri zbiranju podatkov o globokomorskih ribiških dejavnostih v skladu s splošnimi pravili o zbiranju podatkov in ravnmi natančnosti iz zadevnega večletnega programa Unije za zbiranje in upravljanje bioloških, tehničnih, okoljskih, socialnih in ekonomskih podatkov, države članice upoštevajo posebne zahteve za zbiranje podatkov in poročanje iz Priloge II za globokomorske ribiške dejavnosti.
3. Države članice v vsa dovoljenja za ribolov, izdana v skladu s členom 5, vključijo potrebne pogoje za zagotovitev, da je zadevno plovilo v sodelovanju z ustreznim znanstvenim inštitutom vključeno v kakršen koli sistem zbiranja podatkov, katerega področje uporabe bo zajemalo ribolovne dejavnosti, za katere se izda dovoljenje.
4. Kapitan plovila ali katera koli druga oseba, odgovorna za delovanje plovila, mora na krov sprejeti znanstvenega opazovalca, ki ga je država članica določila za njegovo plovilo, razen če to ni mogoče zaradi varnosti. Kapitan znanstvenemu opazovalcu omogoči opravljanje njegovih nalog.
5. Na zahtevo Komisije država članica predloži letna poročila, ki vsebujejo agregatne podatke o številu plovil, ki plujejo pod njeno zastavo, ki sodelujejo pri globokomorskem ribolovu, njihovem ribolovnem območju, vrsti orodja, velikosti, številu izdanih dovoljenj za ribolov za vsako vrsto dovoljenja, njihovem pristanišču izvora, skupnih globokomorskih ribolovnih možnostih, ki so na voljo njenim plovilom, in skupnem odstotku uporabe takšnih ribolovnih možnosti. Ta poročila so javno dostopna.

Člen 16

Prisotnost opazovalcev

1. Države članice vzpostavijo program za prisotnost opazovalcev, s katerim zagotovijo, da se zberejo ustrezni, pravočasni in točni podatki o ulovu in prilovu globokomorskih vrst in o odkritih občutljivih morskih ekosistemih ter druge informacije, ki so pomembne za učinkovito izvajanje te uredbe. Za plovila, ki uporabljajo pridnene vlečne mreže ali pridnene zabodne mreže z dovoljenjem za ribolov globokomorskih vrst, se zagotovi vsaj 20 % prisotnost opazovalcev, razen za plovila, ki zaradi varnostnih razlogov niso primerna, da bi na krov sprejela opazovalca. Za vsa druga plovila z dovoljenjem za ribolov globokomorskih vrst se zagotovi vsaj 10 % prisotnost opazovalcev, razen za plovila, ki zaradi varnostnih razlogov niso primerna, da bi na krov sprejela opazovalca.
2. Kadar od upravljavca plovila njegova država članica zahteva, da na krov sprejme opazovalca, odsotnost opazovalca iz razlogov, na katere upravljavalec ne more vplivati, ne zadrži izplutja zadevnega plovila iz pristanišča.
3. Komisija do 1. januarja 2018 pridobi znanstveno mnenje, ki temelji na podatkih, zbranih na podlagi te uredbe, ali je prisotnost opazovalcev iz odstavka 1 tega člena zadostna za doseganje ciljev iz člena 1, zlasti za preprečitev večjih škodljivih učinkov na občutljive morske ekosisteme v okviru globokomorskega ribolova, ter ali jo je treba prilagoditi na podlagi posodobljene metodologije vzorčenja. Komisija o rezultatih znanstvenega mnenja takoj obvesti Evropski parlament in Svet.
4. Kadar na podlagi znanstvenega mnenja iz odstavka 3 Komisija meni, da bi bilo treba odstotke za prisotnost opazovalcev iz odstavka 1 prilagoditi, lahko nemudoma predloži predlog za revizijo navedenih odstotkov.
5. Z odstopanjem od člena 2 se ta člen smiselno uporablja za ribolov globokomorskih vrst za plovila, ki uporabljajo pridnene vlečne mreže ali pridnene zabodne mreže na upravnem območju NEAFC.

Člen 17

Izvajanje prenosa pooblastila

1. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov je preneseno na Komisijo pod pogoji, določenimi v tem členu.
2. Pooblastilo za sprejemanje delegiranih aktov iz člena 9(6) se prenese na Komisijo za obdobje petih let od 12. januarja 2017. Komisija pripravi poročilo o prenosu pooblastila najpozneje devet mesecev pred koncem petletnega obdobja. Prenos pooblastila se samodejno podaljšuje za enako dolga obdobja, razen če Evropski parlament ali Svet nasprotuje temu podaljšanju najpozneje tri mesece pred koncem vsakega obdobja.
3. Prenos pooblastila iz člena 9(6) lahko kadar koli prekliče Evropski parlament ali Svet. S sklepom o preklicu preneha veljati prenos pooblastila iz navedenega sklepa. Sklep začne učinkovati dan po njegovi objavi v *Uradnem listu Evropske unije* ali na poznejši dan, ki je določen v navedenem sklepu. Sklep ne vpliva na veljavnost že veljavnih delegiranih aktov.
4. Komisija se pred sprejetjem delegiranega akta posvetuje s strokovnjaki, ki jih imenujejo posamezne države članice, v skladu z načeli, določenimi v Medinstitucionalnem sporazumu z dne 13. aprila 2016 o boljši pripravi zakonodaje.
5. Komisija takoj po sprejetju delegiranega akta o njem sočasno uradno obvesti Evropski parlament in Svet.
6. Delegirani akt, sprejet na podlagi člena 9(6), začne veljati le, če mu niti Evropski parlament niti Svet ne nasprotuje v roku dveh mesecev od uradnega obvestila Evropskemu parlamentu in Svetu o tem aktu ali če pred iztekom tega roka tako Evropski parlament kot Svet obvestita Komisijo, da mu ne bosta nasprotovala. Ta rok se na pobudo Evropskega parlamenta ali Sveta podaljša za dva meseca.

Člen 18

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Odbor za ribištvo in ribogojstvo. Ta odbor je odbor v smislu Uredbe (EU) št. 182/2011.
2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporablja člen 5 Uredbe (EU) št. 182/2011.

Člen 19

Ocena

1. Komisija do 13. januarja 2021 na podlagi poročil držav članic in znanstvenega mnenja, za katerega v ta namen zaprosi, oceni učinek ukrepov iz te uredbe in ugotovi, v kakšnem obsegu so bili doseženi cilji iz točk (a) in (b) člena 1.
2. Ocena obravnava zlasti trende v zvezi z:
 - (a) uporabo vseh vrst ribolovnih orodij za ribolov, usmerjen na globokomorske vrste, s posebnim poudarkom na učinku na najranljivejše vrste in občutljive morske ekosisteme;

- (b) plovili, ki so prešla na uporabo orodij z manjšim vplivom na morsko dno, in napredkom, kar zadeva preprečevanje, zmanjševanje ter, kjer je mogoče, odpravo nenamernega ulova;
- (c) razponom delovanja plovil, ki izvajajo globokomorsko ribiško dejavnost;
- (d) popolnostjo in zanesljivostjo podatkov, ki jih države članice za namene ocene staleža predložijo znanstvenim organom ali v primeru posebnih zahtev po podatkih Komisiji;
- (e) globokomorskimi staleži, za katere se je znanstveno mnenje izboljšalo;
- (f) učinkovitostjo spremljevalnih ukrepov za odpravo zavržkov in zmanjšanje ulova najbolj ranljivih vrst;
- (g) kakovostjo ocen učinka, izvedenih v skladu s členom 8;
- (h) številom plovil in pristanišč v Uniji, za katere se ta uredba neposredno uporablja;
- (i) učinkovitostjo ukrepov, uvedenih za zagotavljanje dolgoročne trajnosti globokomorskih staležev rib in preprečevanje prilova neciljnih vrst, zlasti prilova najbolj občutljivih vrst;
- (j) stopnjo dejanske zaščite občutljivih morskih ekosistemov z omejitvijo ribolovnih dejavnosti, dovoljenih na obstoječih globokomorskih ribolovnih območjih, in/ali drugimi ukrepi;
- (k) uporabo omejitve globine na 800 metrov.

3. Na podlagi ocene iz odstavka 1 tega člena lahko Komisija predloži predloge za spremembo te uredbe, kot je primerno. Zlasti če ocena pokaže, da ribolov s pridnenim orodjem ni v skladu s cilji iz člena 1, lahko Komisija predloži predlog za spremembo te uredbe, da se doseže, da usmerjena dovoljenja za ribolov za plovila, ki uporabljajo pridnene vlečne mreže ali pridnene zabodne mreže, prenehajo veljati ali se preklicajo in da se sprejmejo vsi potrebni ukrepi glede pridnena orodja, vključno s parangali, da se zagotovi zaščita najranljivejših vrst in občutljivih morskih ekosistemov.

Člen 20

Razveljavitev in prehodne določbe

1. Uredba (ES) št. 2347/2002 se razveljavi.
2. Sklicevanja na razveljavljeno uredbo se štejejo kot sklicevanja na to uredbo.
3. Z odstopanjem od odstavka 1 tega člena se členi 3, 7 in 9 Uredbe (ES) št. 2347/2002 še naprej uporabljajo za ribiška plovila Unije, ki izvajajo ribolovne dejavnosti v območju upravljanja NEAFC.
4. Posebna dovoljenja za ribolov, izdana v skladu z Uredbo (ES) št. 2347/2002, ostanejo veljavna največ za obdobje enega leta od 12. januarja 2017.

Člen 21

Začetek veljavnosti

Ta uredba začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Strasbourgu, 14. decembra 2016

Za Evropski parlament

Predsednik

M. SCHULZ

Za Svet

Predsednik

I. KORČOK

PRILOGA I

Globokomorske vrste

Znanstveno ime	Splošno ime	Najbolj ranljive (x)
<i>Centrophorus</i> spp.	globokomorski trneži	
<i>Centroscyllium fabricii</i>	črna morska mačka	x
<i>Centroscyrnus coelolepis</i>	portugalski morski pes	x
<i>Centroscyrnus crepidater</i>	morski pes vrste <i>Centroscyrnus crepidater</i>	x
<i>Dalatias licha</i>	temni morski pes	x
<i>Etmopterus princeps</i>	veliki svetilec	x
<i>Apristuris</i> spp.	globokomorske morske mačke iz rodu <i>Apristurus</i>	
<i>Chlamydoselachus anguineus</i>	ovratničarski šesteroškrGAR	
<i>Deania calcea</i>	kljunati morski pes	
<i>Galeus melastomus</i>	črnousta morska mačka	
<i>Galeus murinus</i>	morska mačka vrste <i>Galeus murinus</i>	
<i>Hexanchus griseus</i>	morski pes šesteroškrGAR	x
<i>Etmopterus spinax</i>	črni svetilec	
<i>Oxynotus paradoxus</i>	morski pes vrste <i>Oxynotus paradoxus</i>	
<i>Scymnodon ringens</i>	morski pes vrste <i>Scymnodon ringens</i>	
<i>Somniosus microcephalus</i>	grenlandski morski pes	
<i>Alepocephalidae</i>	gladkoglavka	
<i>Alepocephalus bairdii</i>	Bairdova gladkoglavka	
<i>Alepocephalus rostratus</i>	Rissojeva gladkoglavka	
<i>Aphanopus carbo</i>	črni morski meč	
<i>Argentina silus</i>	velika srebrenka	
<i>Beryx</i> spp.	sluzoglavke	
<i>Chaceon (Geryon) affinis</i>	globokomorska rdeča rakovica	
<i>Chimaera monstrosa</i>	morska podgana	

Znanstveno ime	Splošno ime	Najbolj ranljive (x)
<i>Hydrolagus mirabilis</i>	veleoka morska podgana	
<i>Rhinochimaera atlantica</i>	kopjenosa morska podgana	
<i>Coryphaenoides rupestris</i>	okroglonosi repak	
<i>Epigonus telescopus</i>	veleoki globokomorski kraljiček	x
<i>Helicolenus dactilopterus</i>	okun	
<i>Hoplostethus atlanticus</i>	oranžna sluzoglavka	x
<i>Macrourus berglax</i>	čebulastooki repak	
<i>Molva dypterygia</i>	modri leng	
<i>Mora moro</i>	mora	
<i>Antimora rostrata</i>	sinja antimora	
<i>Pagellus bogaraveo</i>	okati ribon	
<i>Polyprion americanus</i>	globinska kirnja	
<i>Reinhardtius hippoglossoides</i>	grenlandska morska plošča	
<i>Cataetyx laticeps</i>		
<i>Hoplosthetus mediterraneus</i>	sredozemska sluzoglavka	
Macrouridae razen <i>Coryphaenoides rupestris</i> in <i>Macrourus berglax</i>	repak razen okroglonosega repaka in čebulastookega repaka	
<i>Nesiarchus nasutus</i>	kačja skuša vrste <i>Nesiarchus nasutus</i>	
<i>Notocanthus chemnitzii</i>	jegulja vrste <i>Notocanthus chemnitzii</i>	
<i>Raja fyllae</i>	okrogla raža	
<i>Raja hyperborea</i>	arктиčna raža	
<i>Raja nidarosiensis</i>	norveška kljunata raža	
<i>Trachyscorpia cristulata</i>	hrapavi okun	
<i>Lepidopus caudatus</i>	morski meč <i>Lepidopus caudatus</i>	
<i>Lycodes esmarkii</i>	ogorčica vrste <i>Lycodes esmarkii</i>	
<i>Sebastes viviparus</i>	rdeči okun	

PRILOGA II

Posebne zahteve za zbiranje podatkov in poročanje iz člena 15(2)

1. Države članice zagotovijo, da so podatki, zbrani za območje, ki zajema tako vode Unije kot mednarodne vode, dodatno razčlenjeni, tako da so za vode Unije in mednarodne vode podani ločeno.
 2. Kadar se globokomorska ribiška dejavnost prekriva s kako drugo ribiško dejavnostjo na istem območju, se zbiranje podatkov o eni in drugi izvaja ločeno.
 3. Zavržki se vzorčijo pri vseh globokomorskih ribiških dejavnostih. Strategija vzorčenja za iztovorjene proizvode in zavržke zajema vse vrste iz Priloge I ter tudi vrste iz ekosistema na morskem dnu, kot so globokomorske korale, spužve ali drugi organizmi iz istega ekosistema.
 4. Opazovalec na krovu se pozove, da določi in dokumentira težo vseh kamnitih koralnjakov, mehkih koral, spužev ali drugih organizmov iz istega ekosistema, ki jih orodje plovila potegne na krov.
 5. Kadar je treba v skladu z veljavnim večletnim načrtom zbiranja podatkov zbrati podatke o ribolovnem naporu, kar zadeva trajanje ribolova z vlečnimi mrežami in trajanje potopitve v primeru pasivnega orodja v urah, država članica zbere in skupaj s podatki o ribolovnem naporu predloži naslednje dodatne podatke:
 - (a) geografsko lokacijo ribolovnih dejavnosti po posameznih izvlekih na podlagi podatkov iz sistema za spremljanje plovil, ki jih plovila pošiljajo centru za spremljanje ribištva;
 - (b) globine ribolova, na katerih se uporabljajo orodja, kadar mora plovilo podatke beležiti v elektronskih dnevnikih. Kapitan plovila v skladu s standardizirano obliko poročanja sporoča globino ribolova.
-

PRILOGA III

Indikatorske vrste za občutljive morske ekosisteme

V nadaljevanju je seznam tipov habitatov občutljivih morskih ekosistemov s taksoni, ki se najbolj verjetno utegnejo pojavljati v teh habitatih, ki se štejejo za indikatorske vrste za občutljive morske ekosisteme.

Tip habitata občutljivih morskih ekosistemov	Reprezentativni taksoni
1. Hladnovodni koralni grebeni	
(a) Greben <i>Lophelia pertusa</i>	<i>Lophelia pertusa</i>
(b) Greben <i>Solenosmilia variabilis</i>	<i>Solenosmilia variabilis</i>
2. Koralni vrt	
(a) Vrt na trdem dnu	
(i) Vrtovi gorgonij in črnih koral na trdem dnu	<i>Anthothelidae</i> <i>Chrysogorgiidae</i> <i>Isididae, Keratoisidinae</i> <i>Plexauridae</i> <i>Acanthogorgiidae</i> <i>Coralliidae</i> <i>Paragorgiidae</i> <i>Primnoidae</i> <i>Schizopathidae</i>
(ii) Kolonijski kamniti koralnjaki na osamljenih skalah	<i>Lophelia pertusa</i> <i>Solenosmilia variabilis</i>
(iii) Agregacije kamnitih koralnjakov, ki niso na grebenu	<i>Enallopsammia rostrata</i> <i>Madrepora oculata</i>
(b) Koralni vrtovi na mehkem dnu	
(i) Vrtovi gorgonij in črnih koral na mehkem dnu	<i>Chrysogorgiidae</i>
(ii) Polja čašastih koral	<i>Caryophylliidae</i>
(iii) Polja <i>Pocillopora meandrina</i>	<i>Flabellidae</i> <i>Nephtheidae</i>
3. Globokomorske agregacije spužev	
(a) Druge agregacije spužev	<i>Geodiidae</i> <i>Ancorinidae</i> <i>Pachastrellidae</i>
(b) Vrtovi spužev na trdem dnu	<i>Axinellidae</i> <i>Mycalidae</i> <i>Polymastiidae</i> <i>Tetillidae</i>
(c) Skupnosti steklenjač	<i>Rossellidae</i> <i>Pheronematidae</i>

Tip habitata občutljivih morskih ekosistemov	Reprezentativni taksoni
4. Polja peresastih koral	<i>Anthoptilidae</i> <i>Pennatulidae</i> <i>Funiculinidae</i> <i>Halipteridae</i> <i>Kophobelemnidae</i> <i>Protoptilidae</i> <i>Umbellulidae</i> <i>Vigulariidae</i>
5. Zaplate valjastih vetrnic	<i>Cerianthidae</i>
6. Favna, pritrjena v blatu in pesku	<i>Bourgetcrinidae</i> <i>Antedontidae</i> <i>Hyocrinidae</i> <i>Xenophyophora</i> <i>Syringamminidae</i>
7. Zaplate mahovnjakov	

PRILOGA IV

Odkritje morebitnega občutljivega morskega ekosistema je opredeljeno kot:

- (a) za vleko vlečne mreže in drugih ribolovnih orodij, razen parangalov: prisotnost več kot 30 kg živih koral in/ali 400 kg živih spužev indikatorskih vrst za občutljive morske ekosisteme; ter
 - (b) za vleko parangala: prisotnost indikatorskih vrst za občutljive morske ekosisteme na 10 trnkah na segment 1 000 trnkov ali na del 1 200 m parangala, kar koli je krajše.
-